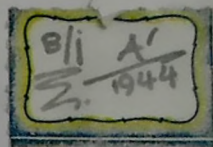

ΙΑΣ. ΔΕΠΟΥΝΤΗ

ΜΗΤΕΡΑ,

Στὴ θύελλα κι' ἂν πνίγεται
τὸ φῶς σου,
Μὴν κλαῖς. Ἔλα, ἄσ' τὸ μαρμαίρει
τὸ θρηνητό.
Γιὰ δέξ'! ὥς κ' οἱ νεκροὺς αἰετ
λαμπάδες
Τὸ φῶς σου καίνε ἀνέσπερο,
ἡλιακό.

ΑΘΗΝΑ 1944

Ι
Α
Μ
Ο
Ι
Ν

15/3/44

Κατὰ τὴν μεγαλόψυχη γλυκεῖα προῃ τῆς νιότης
Δ. ΣΟΛΩΜΟΣ

ΜΗΤΕΡΑ

Στην θύελλα κι' αν πνίγεται ο
ψαλμός Σου,
Μη κλαῖς. "Ελα, ἄσ' τὸ μαῦρο
θρηνητό.
Γιὰ δὲς ! ὡς κι' οἱ νεκρώσιμες
λαμπάδες
Τὸ φῶς Σου καίνε ἀνέσπερο,
ἡλιακό.

ΕΛΛΑΔΑ Τ' ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ

Πατρίδα,
Με φρουρούν δυο Μεγάλες Δυνάμεις,
'Η 'Αρετή καί ή Πίστη.

Πατρίδα,
Τ' Όνομά Σου περικλείει την Τρίτη :
Πώς κρατιέμαι στον Κόσμο.

Πατρίδα,
Τις πέρνω τ' Όνομά Σου νά γράψω,
Στήν σελίδα του 'Απείρου.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΩΘΙΝΟΣ

"Αγγελος έωθινός,
"Αγγελος έλληνικός,
"Υψώνεται λευκό δραμα.

"Αγγελος έωθινός,
"Αγγελος έλληνικός,
Πήρε τή λύρα του Παντός.

Κι' άπ' την Κορφή του Κόσμου
Ψάλλει ο λυράρης άγγελος
Με τόση θλίψη!
Σά νά όνειρεύεται την Έλλάδα.

ΗΛΙΑΚΟ ΦΩΣ

Παιδιά,
"Έτσι πού μᾶς βρίσκει τὸ 'Ηλιοχάραμα,
"Ας ανάψουμε κι' ἐμεῖς
Τις λαμπάδες μας
'Απ' τὸ ἀναιώνιο φῶς Του·
Κι' ἄς σταθοῦμε
Στις Πύλες τοῦ ἐλληνικοῦ 'Απείρου,
Περιμένοντας νὰ περάσουν
'Εντὸς Του
Οἱ μυριάδες τῶν νεκρῶν μας 'Ηρώων.

Τὸ πέρασμά Τους θὰ φωτίσει τὴ Γῆ μας.
Τὸ πέρασμά Τους θὰ φωτίσει τὸν Κόσμο.
'Ο "Ἡλιος δὲν θὰ βασιλέψει ποτέ,
'Υψωμένος, πάνω στὶς λαμπάδες μας.

ΘΑΝΑΤΟΣ

Τοῦ Κωστή Παλαμά

Μύριες φορές Σέ κάλεσαν οἱ Μοῦσες κι' οἱ Θεοί·
Κι' ὅ,τι μικρὸ Σοῦ χάρισαν, κι' ὅ,τι μεγάλο Ἐπῆρες.
Ὅ,τι τραγούδι ἐγέννησες μὲ τίς τοιγγάνες λύρες,
Νὰ τραγουδήσεις θέλανε καὶ πιὸ ψηλά ἀπ' τὴ Γῆ.

Ἀρνήθηκε σέ ξένη Αὐγὴ ἡ Ψυχὴ Σου νὰ γυρίζει·
Κι' ἀφοῦ οἱ Θεοὶ δὲν ἔβρανε τὸ πλάνο μυστικό,
Τὸ πῶς τὴ λύρα θά περνες δῶρο στὸν οὐρανό,
Κινᾶν στὸ γύφτο τὸ λαό, ὅπου τὴ μοίρα ὁρίζει.

Ατέλειωτος ὁ δρόμος τους..Τὶς χῶρες, πούχαν χτίσει
Οἱ πλάνοι τὰ τσαντήρια τους, τίς σκέπαζε ἡ σιωπὴ·
Καὶ φύγαν μὲ τὸ κλάμα τους οἱ Μοῦσες κι' οἱ Θεοί.
Ὁ θάνατος τὸ γύφτο τὸ λαὸ εἶχε ἀφανίσει.

ΨΑΛΜΟΣ

Ξέρω, Μητέρα, ἀκοίμητος ὁ πόνος Σοῦ
 "Ὅλη τῇ Γῇ σκεπάζει"
Κι' ὁ θρῆνος σὲ οὐρανὸν ἀνέβει ἀπέραντο
Καὶ νιώθεις, πὼς ἐδέχτει τὸν ψαλμὸ Σου
 "Ἐνας Θεός, ψηλά.

Μὰ ἐγώ, Μητέρα, ἀντρώθηκα· κι' ἡ Πίστη μου
 Μιᾶς Ναζαρὲτ ζητάει
Τὸν δρόμο...Κι' ἔρχονται ὥρες ποὺ τὰ κλάματα
Νὰ πνίξουν προσπαθοῦνε τὴ φωνή μου,
 Νὰ πέσω στὸ κενό.

Καὶ βρέχω, τόσο ἄδικα, τὸ ποῦ ἔδωσες
 Στὰ χέρια μου μαντήλι
Μὲ ζωγραφιά, τὸ θρύλο τῶν ἀπέναντι
Τοῦ πόντου μας βουνῶν : Τ' Ἀκροκεραύνια
 Σὲ ὑφάδι γαλανό.

"Ὡρα εἶναι ποῦ βγαίνει ὁ "Ἡλῖος" καὶ χαίρεται
 Τῇ θέληση στημένη,
Νύχτες μὲ χιόνια, μέρες ποὺ τὰ σύννεφα
Μιέρδευαν ζωντανούς μὲ ἄλαλα στέρνα,
 "Ὀλόρθια, στὶς Κορφές.

Τώρα, Μητέρα, άστέρινη κι' ή λάμψη Της
Τά πρόσωπα φωτίζει...
Κι' όμως τοῦ πόντου άπρόσῃτα τὰ κύματα, 12
Σκληρά, τόν πρὸς 'Εσένα κλείνουν δρόμο,
Μητέρα' κι' οὔτε 'Εσύ

Δέχεσαι τὸ παιδί Σου. Μόνο κλάματα
Τὰ μάτια Σου κυλοῦνε.
Καί βλέποντάς Σε, κλαίω κι' ἐγώ· όμως ἄγνωρος
Μοῦ μένει, κι' ἴσως γνώρα στὸν σκοπὸ μου
Νά μὴν εἶδῳ ποτέ.

Θέλω, Μητέρα, νά τόν δῶ. Στά πόδια Σου
Σωριάσει τὸ κορμί μου.
Μ' αὐτὸ τὸ κύμα ὡς ἔρχεται θεόρατο...
"Ω ! λογισμέ ! Μητέρα, μὲς τὰ φρένα
Σαλεύτηκα βαθιά.

Μὴν δείχνεις τόσο ἀκίνητο στὸ χέρι Σου
Σημεῖο μὲ τέτια λάμψη.
Τὸ φῶς μου χάνω· χάνομαι. Τί δύναμη !
Μὴ δείχνεις τῆς 'Αγάπης Σου τὸν δρόμο,
Τὸν δρόμο τὸν σκληρό.

Πίστη, 'Αγάπη, Πόνο, λές, πώς ψεύτικα
Τὰ κουβαλῶ ἐντός μου.
Καὶ πὼς παιδιά Σου, τώρα, μόνο κάλεσες
'Εκεῖνα τὰ μικρὰ — μικρὰ παιδιά Σου
Ποῦ ἀξίζουνε τὸ φῶς

Νέας Αὐγῆς, ποῦ ἡ 'Αγάπη ἀπὸ τὸ χάραμα
Θὰ φέγγει τους τὸ δρόμο.
Κι' ἀντὶς γιὰ 'Ηλιο τὴν 'Αγάπη θάχουνε
Στὸν οὐρανό· κι' ἄγρυπνη ὡς τῇ καρδιά τους
Αὐτὴ θὰ κυβερνᾷ.

"Ἐχεις τὸ Δίκιο ὅλο Δικό Σου. Μ' ἄκουσε,
Κι' ἄς βρίσκεται κι' ἀπέξω
'Απ' τὸ ναό Σου, τοῦ τραγικοῦ ἐξόριστου,
Σὰν κεραυνῶν σεισμούς κι' ἀντάρες πόνου,
Τὸν ὕστερνὸ ψαλμό.

"Αχραντὴ καὶ Μεγάλῃ 'Εσὺ Μητέρα μου,
Κι' ἂν ἔπεσα ἀπ' τὸ θρόνο
Τῆς 'Αγάπης Σου, ἔκλεισα εἰς τὰ χέρια μου
Μὲ τόσο σπαραγμό, θρυλοκλωσμένο
Μαντήλι, ἓνα καιρό...

Πάρτο! Δικό Σου. Τὰ παιδιὰ πού ὀνόμασες
Παιδιά Σου, ἄς τὸ χαροῦνε.
Κι' ἀφοῦ σκουπίσεις ἀπαλὰ τὰ μάτια τους
Τὰ παιδικά, μὴ κι' ἔχουν κᾶνα δάκρυ,
Περπάτησε κι' ἐδῶ.

Κι' Ἕλιος ψηλά, τὸ φῶς του Ἑσύ· κι' ὁ δρόμος τους
Μὲ ἀγάπη στυλωμένος
Νὰ τὰ ὀδηγεῖ στὴ νέα Γῆ. Κι' ἡλιόχαρη
Πρωτοζωὴ ν' ὑψώσει τὴν Πατρίδα
Στὸ θρύλο τῶν Θεῶν.

Ο ! NOBLESSE

Στὴ Γιολάντα Κορβέλα

Ἀνάστησες τὴ Μορφή,
Ἐκέντησες τὴν ὕφῃ
Τῆς Σκέψης καὶ τῆς Μουσικῆς, μὲ νότες.
Στὴν Ἀρμονία,
Μᾶς βάφτησες τὴν ψυχὴ.
Κι' ἂν σβύσκει Σου τὸ φῶς... Χύ-
Νουν οἱ ἀγγέλοι τ' ὀνειροφάντασμά Σου,
Φύση Ἀγία.

ΡΥΘΜΟΣ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ

Κρυψίθεο Ιόνιο,
"Αν ἴσως μιὰ μέρα ἀπαιτήσουν οἱ Θεοὶ
Τὴν ὑστερνὴ φωτοπερίχυτη Κορφή Σου,
—Γιατὶ εἰκονίζει τὸ Μαρτύριο ἑνὸς Θεοῦ.—
Ἀσάλευτο θυμίσου
Τὰ βουερὰ τοῦ πέλαγου ὄνειρά της,
Τ' ἀμέθυστα φεγγίσματα τῶν ἄστρων,
Τὸν μόνο νυχτολάτην ὕπνο.
Κι' ἐκεῖ καταμεσίς, τὸν Κόρφο Της
Λευτέρωσε· καὶ δεῖξε,
Πὼς ρυθμογυρίζει τῆς ἐγρήγορης
Ὁ Φάρος.

Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΗ

Σὲ νεογέννητο

«Ἡ Ζωὴ εἶναι μεγάλη».

Θὰ τ' ἀκούσεις στὰ δεντρά σου
Τὶ γλυκόλαλα τὸ ψάλλει
Τ' αὐγινὸ πουλί,
Ποῦ τὸ πέταγμα τῆς μέρας του
Δέ φτάνει,
Νὰ γυρίσει τὸ χωριό, πολὺ—πολύ.

«Ἡ Ζωὴ εἶναι μεγάλη».

Θὰ αἰστανθεῖς, σὰν τὰ φτερά σου
Πρωτανοίξεις στὸν ἀγέρα,
Ἰδιο, ἐσὺ πουλί·
Καὶ μὲς στὸ ὄνειρο τοῦ δρόμου σου
Θὰ βλέπεις
Τὴν γαλάζια τὴν ἡμέρα—θεϊκὴ.

«Ἡ Ζωὴ εἶναι μεγάλη»,

Τότε, κλεῖσε στὴν καρδιά σου.
Καὶ τοῦ φαύλου τὸ τραγούδι
Μὴ ! "ὦ, μὴν ἀκοῦς.
Νὰ σοῦ κλέψει μάχεται ὕπουλα
"Ὅ,τι ὠραῖο
Πρωταρχίζει νὰ σοῦ δίνει ἡ Ζωή.

«Ἡ Ζωὴ εἶναι μεγάλη».

Θὰ τὸ βλέπεις μὲ τὰ μάτια
Τὰ δικά σου, καὶ εἰς τὴ Φύσιν
Τὴν μεγάλη αὐτὴ
Ὁδηγήτρια, ποὺ τὰ χτίσματα
Φροντίζει
Καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀχνοφωτᾷ τὸ στρατί.

«Ἡ Ζωὴ εἶναι μεγάλη»

Μοναχὴ της. Δὲν ἀρχίζει,
Δὲν τελειώνει καὶ βαδίζει,
Φέρνοντας τὸν Θεό.
Καὶ τὸ μυστικὸ της βλέπουμε
Τριγύρω :
Δρόμο πέρνει, δρόμο ὀφῆνει ἀλαργινό.

«Ἡ Ζωὴ εἶναι μεγάλη».

Ποῦ θὰ πᾶς ; Καὶ τί θὰ κάμεις ;
Νὰ στὸ ποῦν, ποτέ, παιδί μου
Μὴ θελήσεις. Νά !

Ὅλα εἶναι δικά μας. Κάλεστα
Μαζί σου.

Κι' ἂν γεννήθηκες, Καὶ ἡ Γῆ εἶναι δική σου.

«Ἡ Ζωὴ εἶναι μεγάλη».

Ἦρθες! Φύγε, σὰ μέγας.
Κι' ὁ ἀγώνας τῆς ζωῆς σου,
Ὅραμα, ἅς φανεῖ.

Μικρὰ δῶρα, σ' ἄλλους ἄφησε
Νὰ λάβουν,

—Ὑψωμένη ἀπ' τὰ δικά σου τὰ φτερά.—

Τὴν ἀξία τῆς μεγάλης μας Ζωῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Μητέρα
2. Ἑλλάδα τ' ὄνομά σου
3. Ἄγγελος ἐωθινός
4. Ἡλιακὸ φῶς
5. Θάνατος
6. Ψαλμὸς
7. O! Noblesse
8. Ρυθμὸς τοῦ ἀπείρου
9. Ἡ Ζωὴ εἶναι μεγάλη